

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

5. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE III

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

SENDEMANDSMØDE

afholdes Søndag den 28. April Kl. 1 præcis i Langelinies Pavillon.

STIFTELSESDAGEN

fejres ved et Møde i Langelinies Pavillon Søndag den 28. April Kl. 7 Aften.

Ved Sammenkomsten har Hr. Kgl. Kammersanger *Emil Holm* villigst lovet at synge.

Medlemmer, som ønsker at deltage i Sammenkomsten, bedes afhente Billet à Kr. 5,00 pro persona paa Marineforeningens Kontor, Møntergade 22, senest Fredag den 26. April Kl. 3 Eftm.

Der serveres en varm Ret, Smør og Ost, Øl og Kaffe. Samtidig med Billettens Afhentning bedes afleveret 10 gr. Smørkort, 20 gr. Rugbrødkort og 40 gr. Franskbrødkort.

Paa Grund af Pladsforholdene slutes Salget, naar 175 Billetter er solgt.

EGET HJEM FOR MARINEFORENINGEN?

Redaktionen har modtaget nedenstaaende:

Der stod for nogen Tid siden i Dagspressen, at en af vore Soldaterforeninger søgte Tilladelse til Oprettelse af et Lotteri med lignende Formaal som vort, nemlig at bygge sit eget Hus. Kunde vi ikke prøve det samme? Hvis der f. Eks. blev udsat Gevinster som ved Julelotterierne, og Offentlighedens Interesse blev paakaldt, saa vilde vi vist faa en god Sum. Jeg synes, at Offentligheden paa den Maade ogsaa lærte Foreningen endnu mere at kende, og at den fik Lejlighed til at støtte Ungdommen paa en god Maade. Vi har nu 22 Lokalkredse, som kunde kappes om at faa solgt de fleste Lodsedler. Naar man ser den Rift,

der er om Julelotteriernes Sedler, saa skulde vort Formaal ogsaa kunne finde Støtte hos Offentligheden. De fleste af os ved, hvad det er at komme i Land med kort Landlov, og intet Steds have at ty hen, hvor man føler sig hjemme. Skulde vi ikke nu til Sendemandsmødet optage dette Emne og samtidig starte en Byggefond? Selv om vi fik Tilladelse til et Lotteri, saa kunde Foreningen jo godt starte sit eget »Aktieselskab« med Aktier lydende paa 10 Kr. Der er jo nok dem, der vil sige, at vi har forskellige Soldaterhjem og K. F. U. M., men naar man vil samle Marineerne under eet, saa maa man have eget Hus, og der tror jeg ogsaa, at de alle vilde komme.

CHR. BARFOED.

AALBORG-KREDSSEN

afholdt Tirsdag den 26. Februar sin første Stiftelsesfest ved en selskabelig Sammenkomst for Medlemmer med Damer paa »Kompagnihuset«, hvor Festsalen paa en nydelig og smagfuld Maade var omdannet til et Skibsdæk, forsynet med Kommandobro med Rat, Nathus, Lanterner og alt det øvrige maritime Tilbehør.

Formanden, Fabrikant *Jm. Stuhr*, bød de ca. 250 Deltagere Velkommen i nogle hjertelige Ord, idet der samtidig blev meddelt, at Kredsen nu tæller over 200 Medlemmer og saaledes i Øjeblikket er den største udenfor København, hvilket vel maa siges at være et smukt Resultat efter kun 1 Aars Forløb — Maskinfabrikant *Kiær* overrakte herefter ved en smuk Tale Foreningen en af Medlemmer forarbejdet og skænket Skibsklokke til Brug ved Møder og Sammenkomster.

Klokken vakte berettiget Beundring som et særdeles smukt og værdifuldt Stykke Haandværk, der er Foreningen dobbelt kært, idet den jo er et levende Udtryk for den store Interesse og Kærlighed, hvormed de paagældende Medlemmer omfatter Foreningen.

Efter at Formanden havde takket for Gaven, blev der afsunget følgende for Lejligheden af Næstformanden, Brofoged *H. Hjorth*, forfattet Sang, »Klokkens Sang«, der atter paa en smuk Maade beviste dennes lyriske Evner:

V i Sømænd gør saa mange Ting,
som Godtfolk ikke fatter;
vi »stikker« villigt paa »et Spring«,
og jævnlig Ank'ret »katter«.
Med Liv og Lyst »til Vejrs« vi gaar
og rider højt paa »Nokken«;
skal vi til Køjs, da først vi slaar
en Mængde »Glas« paa Klokken.

Ja, tidt paa Vagten mørk og lang,
mens Stormen heftig tuder,
vi glade hilser Klokkens Klang,
som Frivagt os behuder.
Er vi ved Land, den med sin Lyd
os til vort Arbejd' kalder,
men hilses da med dobbelt Fryd,
naar Aft'nens Skygger falder.

I Mulm og Taage Gang paa Gang,
om Braad og Skær forude,
os Klokken varsler med sin Klang
og frelser mangen Skude.
Med malmfuld Røst fra Bøjens Top
den trofast os advarer,
og ved at lægge Røret »op«,
vi netop Revet klarer.

Naar »Otte Glas« til Orlogs lød,
da hed det: »Klar ved Flaget!«
og Dannebrog, hvid og rød,
gik stolt til Vejrs paa Slaget.
Hver Søndag Morgen til dens Klang
vi agter ud' os skyndte,
hvor Chefen, efter Bøn og Sang,
Guds Ord for os forkyndte.

Ja, Klokken er hver Sømands Fryd,
fra først han Saltvand smager;
dens muntre Klang, dens klingre Lyd,
ham overalt ledsager.
Kun naar til Vagt den kalder ud,
lidt vrantne er hans Fagter;
skal han til Køjs, da paa dens Bud
han mere villig agter.

Her melder Klokken med sin Røst
om Tid, som hastig svinder,
men vækker ogsaa i vort Bryst
et Væld af gamle Minder.
Den taler med sit eget Sprog
og tænder Hjerteflammen
i os, som under Dannebrog
vil holde trofast sammen.

Der indløb under Festen forskellige Telegrammer, bl. a. fra Kapitajn *Ewald*, København, Foreningens Kasserer, Vinhandler *M. Müller*, samt fra Forsvarsbrodrene. — Ingeniør *Tuxen*, København, overbragte ved nogle smukke og hjertelige Ord Kredsen en Hilsen fra Hovedforeningen i København med Ønske om fortsat god Fremgang, hvorpaa Formanden takkede og bad Ingeniør *Tuxen* overbringe en hjertelig Genhilsen.

Efter at et halvt Hundrede Bøger var bleven fordelte ved Lodtrækning, fremviste Brofoged *Hjorth* en Serie fortrinlige Lysbilleder af Marinens Skibe og af Livet ombord og til Slut af en Del af Foreningens Medlemmer i Uniform fra den Tid, de tjente under Dannebrog; navnlig disse sidste vakte stor Begejstring.

Senere gik Dansen, medens Lods *Holmgaard* trakterede sit »Matrosklaver« med megen Færdighed, afvekslende med en Trio, og det blev sent paa Hundevagten, inden man skiltes med Bevidstheden om at have tilbragt en munter og fornøjelig Aften. *HJ.*

ASSENS-KREDSSEN

afholdt ekstraordinær Generalforsamling den 9. Marts.

Til Bestyrelsen genvalgtes Vandmester *Olsen*, Lods *Petersen*, Gaardejer *L. Storm* og nyvalgtes Reservelods *A. Jensen* og Rorsbetjent *Petersen*. Til Suppleant valgtes Sparekassebud *Rasmussen* og til Revisorer Ekspeditor *Jacobsen* og Skibsfører *Thuesen*. Til Formand genvalgtes Vandmester *Olsen*, Lods *Petersen* blev Næstformand og Rorsbetjent *Petersen* blev Kasserer og Sekretær.

EBELTOFT-KREDSSEN

afholdt sin aarlige ordinære Generalforsamling Mandagen den 25. Februar 1918 Kl. 7½ paa Hotel »Skandsenskilde«. Da der desværre kun var mødt 19 Medlemmer, indvarsledes til en ekstraordinær Generalforsamling i Løbet af ½ Time, som altsaa paabegyndtes Kl. 8. Formanden, Fisker *Oxholm* bød Velkommen og erklærede Generalforsamlingen for lovlig indvarslet. Fiskeriejer *Fensmark* valgtes enstemmigt til Dirigent. Kassereren *G. Holm-Petersen* aflagde Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og oplyste, at Medlemsantallet ved Aarets Slutning var 85 (37 ordinære og 48 ekstraordinære), og at der efter Aarets Slutning var ny Tilgang. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Derefter behandlede et til Bestyrelsen af *G. Holm-Petersen* indsendt skriftligt Forslag, gaaende ud paa at forhøje det aarlige Kontingent med 1 Krone (fra Kr. 3 til 4) og da henlægge Overskudet til Gavn for Foreningens Formaal samt eventuelt desuden yderligere at forhøje Kontingentet med 1 Krone til selskabeligt Øjemed. Da det fra forskellig Side befrygtedes, at en Kontingentforhøjelse vilde kunne befordre Udmeldelse af Foreningen under de nuværende daarlige Tider for Fiskerne, tog *G. Holm-Petersen* sit Forslag tilbage og der foretoges i Stedet for Afstemning om Oprettelse af Fondet ad Frivillighedsvej, ved hvilken afgaves 16 Stemmer Ja og 1 Stemme Nej, 2 stemte ikke. Til Fanebærer valgtes Fisker *Otto Jensen* og som Suppleant *Gustav Frederiksen*. Til Revisorer genvalgtes Fuldmægtig *Christensen* og Bogholder *Kayus*. Ved Valg af Bestyrelsesmedlemmer udgik ved Lodtrækning *Barber Vilh. Jensen*, Fisker *Vilh. Jessen* og Apotheker *Obel*, som dog enstemmigt genvalgtes. Ved Valg af Sendemænd til Sendemandsmødet i April i København vedtoges det at overlade dette Spørgsmaal til Bestyrelsen. Paa det efter Generalforsamlingen afholdte Bestyrelsesmøde fordeltes Hvervene som følger: Formand *Barber Jensen*, Næstformand *Rorsbetjent Petersen*, Kasserer *Vinhandler G. Holm-Petersen*, Sekretær *Apotheker Køster Obel*, Arrangementsudvalg: Fiskeriejer *Fensmark*, Fisker *Oxholm*, Fisker *Vilh. Jessen*. *G. H. P.*

FAABORG-KREDSSEN

afholdt den 24. Februar Generalforsamling paa »Rasmussens Hotel«. Formanden, Fabrikant *C. C. Jensen*, aflagde Beretning, hvoraf bl. a. fremgik, at Foreningen nu tæller 90 Medlemmer mod 65 i Fjor, og han oplæste derefter Regnskabet, som viste en Balance med 338 Kr. 94 Øre.

De afgaaende Bestyrelsesmedlemmer og Revisorer genvalgtes. Som Delegerede til Sendemandsmødet i København valgtes Lokomotivfører *Heidemann*, Tomrermester *E. Olsen* og Arbejdsmand *Jörg. Mortensen*. Formanden er selvskreven til Sendemandsmødet.

Det vedtoges at foretage en Udflugt til Thuro paa Helgolandsdagen den 9. Maj i Aar, eventuelt i Forbindelse med de øvrige fynske Marineforeninger, og desuden arrangeres en Udflugt til Lyø efter Indbydelse af Foreningens derværende Medlemmer.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 25. Februar Generalforsamling paa Badehotellet.

Formanden, Havnefoged *Bilde*, bød Velkommen og valgtes til Dirigent. Siden forrige Generalforsamling har der været afholdt 3 Festsigheder og 1 Foredrag. Formanden har deltaget i Oprettelsen af en Lokalkreds i Ebeltoft og senere medvirket i Arbejdet for Oprettelsen af Kredse i Horsens og Randers.

Det reviderede Regnskab, der balancerer med et Beløb af 1015 Kr. 55 Øre, oplæstes og godkendtes. I Kontingent for 1917 er indkommet 542 Kr. Til Festsigheder og Foredrag er medgaaet 288 Kr. 9 Øre, og Børnenes Julefest kostede 178 Kr. 39 Øre. Lokalkredsens Kontingent til Udgivelsen af Medlemsbladet »Under Dannebrog« har udgjort 204 Kr. 75 Øre.

Formanden oplyste, at der til det i Lovenes § 9 omtalte Formaal (Understøttelse til trængende Medlemmer, til Ekvipering ved

Udmønstring, til Understøttelse af trængende Medlemmers Børn ved Navigationseksamen e. l.) ikke var ydet noget i sidste Aar.

Bestyrelsen fik Bemyndigelse til, hvis der under de ekstraordinære Forhold skulde være Anledning, da at kunne yde Understøttelse.

Til Formand genvalgte med Akklamation Havnefoged *Bilde*, og til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgte Kutterfører *Jens Hansen* og valgtes i Stedet for Kutterfører *Chr. Schröder*, der ikke ønskede Genvalg, idet han mente, at de yngre Medlemmer havde Krav paa mere Repræsentation i Bestyrelsen, Kutterfører *P. Balle*. Til Revisor genvalgte med Akklamation Købmand *A. P. Kirk*.

Det vedtoges, at Foreningen yder Tilskud til de to Sendemænds Deltagelse i Sendemandsmødet i København i sidste Halvdel af April.

Der drøftedes derefter adskillige Spørgsmaal, og Formanden sluttede, idet han udtalte Ønsket om, at vort Fædreland maatte slippe uskadt ud af Krigen, Generalforsamlingen med at udbringe et Leve for Marineforeningen.

HELSINGØR-KREDSEN,

der stiftedes paa en konstituerende Generalforsamling den 9. November 1917, afholdt Fredag den 15. Februar Kl. 7 Aften sin første ordinære Generalforsamling i Hotel du Nord. Efter at Formanden Kaptajn *E. Møller* havde budt velkommen, valgtes Kommandør *Bardenfleth* til Dirigent. Der var ingen Beretning at fremlægge, da Foreningen nylig var startet. Det samme var Tilfældet med Regnskabet. Derefter skred man til Valg af Bestyrelse, og de paa den konstituerende Generalforsamling valgtes: Kaptajn *Møller*, Formand, Doktor *Klubien*, Næstformand, Grosserer *G. E. Olsen*, Kasserer og Sekretær, Lodsoldermand *Møller*, Restauratør *Chr. Jensen*, alle af Helsingør, Blikkenslagermester *H. W. Olsen*, Hornbæk, Købmand *Nærum*, Humlebæk, Fisker *Willumsen*, Snekkersten, Fisker *Carl Christensen*, Espergårde, genvalgte alle enstemmigt. Til Revisorer genvalgte ligeledes: Kaptajn *Gerh. Jensen* og Købmand *P. Petersen*. Til Sendemænd valgtes Kaptajn *Møller*, Købmand *Nærum*, Blikkenslagerm. *H. W. Olsen* og Grosserer *G. E. Olsen*. Da der ikke var nogen, som ønskede Ordet, takkede Formanden Dirigenten, og bad Forsamlingen udbringe et Leve for samme, hvorefter Generalforsamlingen hævedes.

Aftenen sluttedes med Torskegilde og øvrigt fornøjeligt Samvær, under hvilket flere af Medlemmerne underholdt Forsamlingen med Sang og interessante eller morsomme Historier og Rejsbeskrivelser. Marineforeningens Sangbog blev flittigt brugt, og hvert Medlem sikrede sig et Eksempplar. Ved Festen var der nogle og fyrretyve Medlemmer. Man vedtog at sende et Telegram til Hans Majestæt Kongen saalydende:

Til Kongen, Amalienborg.

Forsamlede til den første Festaften i Marineforeningen for Helsingør og Omegn bede vi Deres Majestæt modtage vor allerunderdanigste Hilsen.

Allerunderdanigst

E. Møller,
Formand.

Som Svar paa dette Telegram indlcb der senere paa Aftenen følgende Telegram:

Bringer Marineforeningen min hjerteligste Tak og Hilsen.

CHRISTIAN R.

Forinden Festen sluttede, blev Foreningens Medlemmer af de tilstedeværende Marineofficerer inviteret til Søndag Eftermiddag at bese Undervandsbaadene, hvilket blev hilst med stor Glæde, hvorefter Festen sluttedes.

Søndag Eftermiddag Kl. 3 samledes saa en Del Medlemmer ved Undervandsbaadsstationen, hvor Kaptajn *West* med Assistance af Løjtnant *Evers* og Baadsmand *Borrild* foreviste Undervandsbaadene for Medlemmerne. Efter at Baadene var beset, inviterede Officererne Medlemmerne til et Glas Punch i Officersmessen. Da Formanden var forhindret i at give Møde, takkede Doktor *Klubien* som Næstformand Officererne for den gæstfri Modtagelse, og udbragte et Leve for den Danske Marine.

V. O.

KOLDING-KREDSEN

afholdt sin årlige Generalforsamling paa Hotel »Kronborg« Lørdag den 2. Marts 1918.

Formanden, Herredsfoged *Will. Nielsen*, bød de mange Medlemmer, der var mødte, velkommen og aflagde, efter at Grosserer *J. Røder* var valgt til Ordstyrer, Beretning om Foreningens Virksomhed i 1917 og omtalte den udmærkede Udflugt, der blev foretaget sidste Sommer med egen Damp, og hvor man havde haft Lejlighed til at være med til at redde en stor Lystyacht fra Forlis. Foreningen havde haft betydelig Tilgang og tæller nu op mod 80 Medlemmer.

Kassereren, Hotelejer *H. Nielsen*, fremlagde det reviderede Regnskab, der godkendtes. Sendemændene, Rentier *Carl Møller* og Hotelejer *H. Nielsen*, gav Beretning om Sendemandsmødet i København. Saa vel Bestyrelsen som de afgaaende Sendemænd genvalgte med Akklamation.

Før Generalforsamlingen afholdtes, samledes de mødte Medlemmer til en animeret Fællesspisning, hvor der serveredes kogt Torsk, Smør og Ost, og hvor der herskede den fornøjeligste Stemning med Taler og Sange af Foreningens Sangbog.

Efter Generalforsamlingen samledes Medlemmerne i Hotellets Selskabslokaler til et kammeratligt Samvær til Kl. 1. N.

KORSØR-KREDSEN

afholdt den 11. Marts Generalforsamling i Klubhotellet.

Formanden, Konsul *Th. Rasmusen* afgav — efter at Fuldmægtig *Michaelsen* var valgt til Dirigent — Beretning om det forløbne Aar. Medlemstallet var gaaet 2 tilbage, saa Foreningen nu stod med 156 Medlemmer. Formanden udtalte nogle Mindeord om afdøde kgl. Vejer og Maaler *Qvistgaard* (de Tilstedeværende rejste sig).

Dels paa Grund af Krigssituationen og dels af Mangel paa Penge, var der kun holdt faa Fester, deriblandt en Fest ved »Sommerlyst« og et Foredrag af Kaptajn *Ewald* paa Hotel Korsør.

Formanden fremlagde derefter Regnskabet, der godkendtes. I Kontingent var indkommet 462 Kr., og til Hovedforeningen var indsendt 306 Kr. Regnskabet balancerede med 582 Kr. og viste et Under-skud paa 21 Kr.

Til Bestyrelsen genvalgte Konsul *Th. Rasmusen*, Kaptajn *Ander-sen*, Styrmand *Krenchel*, Togfører *Bendixen*, Maskinassistent *Has-dahl*, Fisker *Axel Larsen* og Overlærer *Woldike*.

Købmand *Halvdan Fischer* genvalgte som Revisor.

Til at repræsentere Foreningen ved Sendemandsmødet valgtes Konsul *Th. Rasmusen*, Styrmand *Krenchel*, Togførerne *A. P. Nielsen* og *Bendixen*. Sidstnævnte gav nogle Oplysninger fra sidste Sendemandsmøde i København.

ODENSE-KREDSEN

afholdt sin ordinære årlige Generalforsamling Søndag den 24. Februar i Fyns Forsamlingshus.

Efter at Formanden, Telefonmester *Buchgreitz*, havde budt Velkommen og udbragt et Leve for Hans Majestæt Kongen, valgtes Grosserer *Kirchoff* til Dirigent og gav straks Ordet til Formanden, som aflagde Beretning for Aaret 1917. Af Beretningen fremgik, at Aaret har været godt for Kredsen, ligesom de foregaaende. Der har været afholdt 5 Fester og Sammenkomster, hvoraf Helgolandsfesten selvfølgelig har været den største; desuden 3 Aftenunderholdninger med paafølgende Bal og endelig et Pølsegilde. Derimod har man ikke kunnet arrangere den sædvanlige Fisketur paa Grund af Olie-nævnets Forbud imod Lystsejls med Motorbaad. Kredsen har i Aarets Løb haft en Tilgang af 17 Medlemmer, og tæller nu 200 ialt. — Kassereren fremlagde det reviderede Regnskab, der udviste et Overskud af 142 Kr. 54 Øre, hvoraf 100 Kr. er henlagt til et Reserverfond; desuden ejer Kredsen Inventar, der er vurderet til Assurancesummen 1000 Kr. Begge Beretninger godkendtes enstemmigt.

Derefter forelagdes Forslag fra Bestyrelsen om at forhøje Kontingentet fra 3 til 5 Kroner, men Forslaget vakte stor Modstand og kuldkastreredes med stor Majoritet, hvorimod et Forslag om Flytning fra Forsamlingshuset til Industrialpalæet vandt stor Majoritet.

Punkt 5 paa Dagsordenen var Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. De afgaaende efter Tur var: Maskinmester *Nimb*, Bogholder *Nyhammer* og Overpostbud *Plovstrup*. De to førstnævnte genvalgte, hvorimod *Plovstrup* bad sig fritaget paa Grund af manglende Tid; i hans Sted valgtes Overgartner *Gronenberg*. Som Suppleant valgtes Instrumentmager *Eshjørn*.

Som Revisor genvalgte Overværkfører *Grundtmann*.

Til Sendemænd valgtes, foruden Formanden, Partikulier *Andkær*, Guldsmed *Christoffersen*, Fjerkræavler *Fasting*, Overgartner *Gronenberg*, Overværkfører *Grundtmann*, Savværksejer *Larsen* og Bagermester *Carl Pedersen* og som Suppleanter Blikkenslager *Michelsen*, Bagermester *Hansen-Hoff* og Nattevagtsdirektør *Cl. Hansen*.

Sidste Punkt paa Dagsordenen var »Eventuelt«, under hvilket der fremkom en Anmodning fra Lagerforvalter *Rasmussen*, om Bestyrelsen ikke kunde gøre noget for, at der blev arrangeret en Sammenkomst i København for de Marinere, der i Aar har 25 Aars Jubilæum. Formanden meddelte, at saadanne Sammenkomster maa arrangeres af Folk af den paagældende Aargang, da Marineforeningen kun bistaar ved Arrangementet. Generalforsamlingen sluttede med en Tak fra Formanden til Medlemmerne, fordi de var mødt saa talrigt og en Tak til *Plovstrup* for et godt kollegialt Arbejde i Bestyrelsen samt til Dirigenten for udmærket Ledelse af Generalforsamlingen.

Kl. 6 $\frac{1}{2}$ samledes Deltagerne ved et fælles Smørrebrødsbord med paafølgende Kaffe og tilsidst en Punchebolle. Det er overflødigt at meddele, at Stemningen ved Bordet var saa udmærket, som den plejer at være, og at det kammeratlige Samvær forløb overmaade fornøjeligt med Taler og Sange samt muntre Beretninger om de

forskellige Medlemmers Oplevelser i Orlogstiden, og inden man havde tænkt sig det, var Kl. bleven 11, saa Sammenkomsten maatte sluttes med Løfter om snarligt Gensyn.

Ved et den 6. Marts afholdt Møde konstituerede Bestyrelsen sig saaledes: Telefonmester *Buchgreitz* Formand, Maskinmester *H. Nimb* Næstformand, Fjerkræavlser *Fasting* Sekretær, Bogholder *G. Nyhammer* Kasserer — og øvrige Medlemmer: Maskinmester *A. Aaelsen*, Fabrikant *I. C. Breum* og Overgartner *H. Gronenberg*. C. B.

ROSKILDE-KREDSSEN

afholdt den 24. Februar sin aarlige Generalforsamling paa Hotel »Prinsen«.

Formanden aabnede Kl. 7 og bød Velkommen, en særlig Velkomsthilsen rettedes til de to Æresgæster, Tømrer *Chr. Hansen* og Musiker *C. Heinrich Hansen*, begge Veteraner og Skibskammerater fra 1864, der for første Gang var tilstede i Kredsen.

Formanden udtalte sin Glæde over, at disse to gamle ærværdige Kammerater, der paa Fregatten »Sjælland« havde kæmpet under Dannebrog, nu var Æresmedlemmer i den Forening, hvis Motto var »Under Dannebrog«, hvorpaa gamle *Chr. Hansen* højeste Kredsen smukke Flag under sædvanlig Honnør.

Derefter oplæstes Aarsberetning og Regnskab, for hvilket gaves Decharge. De ved Lodtrækning afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Rangerformand *P. Fog* og Agent *O. H. Olsen* samt Revisor, Godsforvalter *Nannestad*, genvalgte.

Til Sendemandsmødet i København valgtes Bagermester *Andersen*.

Efter Generalforsamlingen samledes man ved et med Blomster og Flag smykket Bord til et Torskegilde, hvor der holdtes adskillige Taler saavel for Handels- som for Orlogsmarinen, men da Kl. var 11 maatte man jo afbryde. Alle var enige om at have tilbragt en af de Aftener, der sent glemmes.

n.

SAXKØBING-KREDSSEN

afholdt den 27. Februar paa Hotel »Saxkjøbing« sin ordinære Generalforsamling. Til Bestyrelsen genvalgte Skorstensfejer *Christensen* og nyvalgte Postmester *v. Linstow*. Til Revisorer genvalgte Doktor *Halvorsen* og nyvalgte Mejeriejer *Rasmussen*. Til Fanebærer genvalgte Havnefoged *Eriksen*. Efter Generalforsamlingen havde Medlemmerne et Par fornøjelige Timer sammen. Foreningen er i stadig Fremgang.

KØBENHAVN-KREDSSENS SKYTTELAV.

Den sædvanlige Skydning Onsdagen d. 20. Febr. i Marineforeningens Vinterlokaler i Carlsberg Pavillonen fik et særlig festligt Præg ved at Straffe-Bakken, da Skydningen var tilendebragt, havde arrangeret Fastelavnsfest med Tøndeslagning. Hertil kom, at vores egen »Vinkel« var Festarrangør og forestod Udsmykningen af Salen — alt var all right.

Kl. 8 marcherede Kammeraterne, c. 80 i Tallet, med Restauratør *Julius Petersen* i Spidsen ind i Festsalen, og efter at hver af Deltagerne havde faaet en Maske eller Næse udleveret, gik det løs paa Tønden. Paa knapt 1/2 Time var denne pulveriseret og Afdelingschef *Winkel* kronet som Kattekonge.

Saa endelig lød Piben til Skafning, og straks efter gik man i Gang med Restauratør *Sylvanders* bekendte Skildpadde m. m.

Ved Kaffen holdt Overretssagfører *Schoustrup* en smuk Tale for Gæsterne, hvoriblandt Havnefoged *Bilde* fra Grenaa, som takkede og bragte Hilsen fra de jydskke Marinere.

Under Serveringen af Kaffen brød et Bombardement løs med Serpenter og Konfetti, saa at Værten maatte hente en Havesaks for at klippe sine Tjenere ud gennem de nedhængende Serpenter.

Ved den efterfølgende Auktion over Foreningens og Lavets Flag viste Kartograf *Lillie* store Evner som Auktionarius. En smuk Opmærksomhed viste Cigarhandler *Elwarth* ved at give Cigarer til alle.

Den sidste Time gik som sædvanlig i Skyttelavet alt for hurtigt og med et paa Gensyn den 6. og 20. Marts og med Tak til Straffe-Bakken sluttede denne ualmindelig vellykkede Fest. Skytte.

NYE MEDLEMMER

Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse	Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse
1915/16	Andersen, Ch. H.	Maskinarbejder	Kbhvn.	1877	Hofmann, Rud. Huldahl	Maskinmester Skibstømrer	Aalborg Korsør
1886	Becker, Emil	Strandkontrollør	—		Jakobsen, Herman Jensen, A.	Købmand Styrmand	Saxkøbing Aalborg
1885	Bramsen, C.	Postkører	{ S. Stenderup pr. Varmark (Kolding Kr.)	1907	—, Chr.	Produkthandler	—
1907	Brandin, Godtfred	Lodsmedhjælper	Helsingør		—, H. C.	Styrmand	—
	Brandt, R.	Redaktør	Faaborg		—, Lauritz E.	Gæstgiver	Kbhvn.
1884/85	Boye, A.	Hestehandler	Kbhvn.	1892	—, N. P.	Lods	Helsingør
				1875	—, P. C.	Ostehandler	Aalborg
1910	Carlsen, J.	Bødkermester	Aalborg	1910	—, R.	Skomager	Hedehusene
	Carroc	Direktør	Helsingør	1881	Jørgensen, H.	Postmester	Brande
1898/99	Christensen	Overlæge	Aalborg	1908	—, J. C.	Skibsværftsarb.	Aalborg
	—, C.	Købmand	—	1885	—, P.	Snedkermester	—
1884	—, J. N.	Styrmand	—	1895	—, Søren	Ekspedient	—
1917	—, K. P.	Barber & Frisor	Vejle				
	—, V.	Skibsfører	Aalborg	1893	Kailow, Hans Peter	Repræsentant	Kbhvn.
1886	Cortsen, Lauritz	—	—	1898	Kirk, Chr.	Politibetjent	Aalborg
				1897	Kjær, C. M.	Skibsfører	—
1911/12	Ekeroth, J. J.	Maskinmester	Kbhvn.	1911	Knudsen, G. K.	Ølhandler	Kbhvn.
	Fast, E	Handelskommiss	Ebeltoft	1881	—, N. P.	Skipper	Aalborg
	Filipsen, Olaf	Fabrikant	Saxkøbing	1911	Krunker, F.	Maskinmester	—
	Frausing, P.	Grosserer	Korsør	1887	Købler, C. A. E.	Maskinfabrikant	Kbhvn.
1894	From, V.	Tjener	Helsingør	1914	Larsen		Roskilde Hornbæk
					—, Johs.	Konditor	Hornbæk
1911	Galatius, G. K. C.	Kommunelærer	Kbhvn.		—, Valdem.	Assistent	Kbhvn.
1916	Gunvald, C.	Kontorist	Aalborg	1914	Lassen, Chr.	Møller	Roskilde
				1908	Lindholm, E.	Frugthandler	Aalborg
1886	Hansen, Chr.	Sømand	—	1899	Madsen, C. V.	Restauratør	Kbhvn.
1859	—, Carl Heinr.	—	Roskilde	1915	—, V. A.	{ Handelsmed- } { hjælper }	Fredericia
1917	—, H. C.	Maskinmester	Nakskov				
	—, Jul.	Sagfører	Faaborg				
1862	—, M. Chr.	—	Roskilde		Mathiessen, Aug.	Købmand	Helsingør
1877	—, Wilh.	Fiskehandler	Snekkersten	1913	Meyer, Carl	Skibstømrer	Korsør
1915	Hellstein, C. R.	Ingeniør	Kbhvn.	1911	Monthel, S.	Lokomotivfører	Roskilde
1914	Herold, Joh. G. Løhde	Bagersvend	Ringkøbing	1916	Mortensen, Oluf	—	Faaborg
1906	Himmelstrup	Styrmand	Kbhvn.		Mouritzen, A.	Bademester	Aalborg

Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse	Aarg. f. aftj. Værnepl.	Navn	Stilling	Adresse
1915	Nielsen, A. C.	Maskinist	Aalborg	1886	Schomburg, N.	Formand	Aalborg
1916	— , Alf. M.	Mejerist	—	1914	Semark, Carl Henrik	Mekaniker	Kbhvn.
1893	— , C.	Landmand	—	1910	Spolum, Jens	Skibsfører	Aalborg
—	— , F. V.	Maskinmester	—	1878	Storm, L. P.	Kaptajn	Faaborg
1895	— , Carl Oluf	Restauratør	Kbhvn.	1911	Struer, J.	Bager	Roskilde
—	— , Louis	Slagter	Roskilde	—	Svendsen, Lauritz	Skibsbygmester	Snekkersten
1895	— , P. C.	Matros	Aalborg	—	— , P.	Skibsmægler	Helsingør
1915	— , Roland	Bestyrer	—	19 ^{14/16}	Sørensen, J. C. M.	Mejerist	Geldsted
—	Nylander, C.	Waterclerk	—	—	— , Sigvard	Fisker	Assens Krd. Ebeltoft
19 ^{15/16}	Olsen, Aage, Johnsen	Kok	Kbhvn.	—	Thomsen	Restauratør	Helsingør
1915	— , Th.	Skibstømmer	Korsør	1901	— , L. M.	Læge	Aalborg
1905	Otto	Slagter	Roskilde	1909	— , Th.	Isenkræmmer	Helsingør
1896	Pasbjerg, G.	Bagermester	Aalborg	1895	Uttrup, N.	Fiskehandler	Aalborg
1885	Pedersen, N. P.	Proprietær	Veddum	—	—	—	—
1894	— , O. P.	Slagtermester	Tikøb	1895	Vange, P.	Lods	—
19 ^{02/03}	Petersen, I. Th.	Bagermester	Køge	—	Vedel, Chr.	Skibstømmer	Korsør
19 ^{15/16}	— , Søren J. J.	Maskinarbejder	Kbhvn.	19 ^{08/09}	Wenslev, P. H.	Driftsbestyrer	Hadsund
1907	Rytter, N. A.	Skibsfører	Aalborg	1917	Wulff, Kai	Kontorist	Kbhvn.
1911	Røndje, H. P. H.	Direktør	—	—	—	—	—

DØDE: 1894, W. Sünksen, Forvalter, Charlottenlund; J. S. Hohlenberg, Kaptajn, Kbhvn.; N. L. Thomsen, Direktør, Kbhvn.;
1891, Anton Schmidt, Inspektør, Kbhvn.

DE SÆNKED E SKIBE

ER PROBLEMET: »DYBVANDSDYKKEREN« LØST?

Kunde Problemet »Dybvandsdykkeren« finde sin Løsning, vilde man fra hidtil for Dykkeren ukendte Dybder være i Stand til at løfte en Mængde af de uendelige Rigdomme, som Havet har slugt under U-Baadskrigen. De sidste Forsøg paa Dybvandsdykning, som er gjort i Galveston i Texas ved den mexikanske Havbugts Nordkyst, vil netop under de nuværende Forhold være af særlig Interesse.

Omend den almindelige Dykkerdragt, som nu finder Anvendelse paa mindre Dybder ved undersøiske Byggearbejder, ved Svampe- og Koralfiskeri, ved Undersøgelser og Lækageudbedringer af Skibe og lign., jo er til uvuderlig Gavn, har man dog — allerede for længe siden — prøvet paa at konstruere Apparater, som kunde bruges ved Dykning paa større Dybder. Alle saadanne Forsøg har imidlertid ikke ført til noget tilfredsstillende Resultat. Først nu mener man, at Problemet er ved at blive løst — ja, at det maaske allerede har fundet sin endelige Løsning.

Det er som nævnt ved Galveston i Nordamerika, at Forsøgene er foretaget med den ny Dybvandsdykkerdragt, som skal kunne anvendes paa Dybder lige ned til 90 m. Iført denne Dragt skal Dykkeren — uden Fare eller nævneværdig Gene — være i Stand til flere Timer i Træk at opholde sig paa saadanne Dybder.

Apparatet er bygget af en Slags hærdet Staalblik og dets ydre Linjer konstrueret saaledes, at de kan modstaa de stærkeste Tryk. Hvis det blot drejede sig om at fremstille et ubøjeligt Dække, vilde Sagen være forholdsvis let; men den er ulige vanskeligere, da det drejer sig om at fremstille et Apparat med Ledsammenføjninger, hvorigennem Trykket af Vandet stadig truer med at presse Vandmængder ind. Man anser dog dette Problem for løst ved visse

særlig komplicerede Sammenføjninger, hvis forskellige Dele paa en Maade fuldstændiggør og netop i sig selv frembringer den attraaede Vandtæthed.

Konstruktionen af denne ubrydelige, men uformelige Pan-serdragt er endvidere saaledes, at der tilføres Dykkeren, der er iklædt den, en almindelig Luftstrøm under normalt Tryk, saaledes at han er i Stand til at aande, uden at han trættes synderligt eller udsættes for nævneværdig Fare. Man kan selvfølgelig ikke lade Dykkeren anvende sine Hænder udenfor selve Dykkerpanseret. Trykket vilde hurtigt fremkalde dødlignende Tilstande eller Koldbrand i dem. Derfor er den ene Arm af Dragten forsynet med et Apparat: en Slags enkel-dannet Haand, — en Klo-Tang, — der er indrettet til at gribe med, og hvis Bevægelser styres indefra ved Hjælp af et Haandtag. Den anden Arm ender i en elektrisk Lygte.

Selv om det hele Apparat er tungt — endog særdeles tungt: det vejer over $\frac{1}{2}$ Ton, er dets Vægt, i Overensstemmelse med Archimedes' gamle Sætning, ikke nogen Hindring for Dykkerens Bevægelsesfrihed. Naturligvis har han, iklædt dette Panser, i neddykket Stand ikke nogen betydelig Bevægelsesfrihed, men de indskrænkede Bevægelser, han kan foretage, er tilstrækkelige til at sætte ham i Stand til at udføre, hvad der kræves til adskillige Arbejder.

I Beretningerne om dette Dybvandsdykker-Problem, som er laant fra de Allieredes Presse, hedder det endelig, at det af letforstaaelige Grunde ikke er Meningen at komme ind paa, om denne Type Dybvandsdykkere har været prøvet i England og Frankrig nu under Krigen. At den vil finde Anvendelse baade i Marinerne og i private Virksomheder efter Krigen, er i hvert Fald Fagfolks Mening.

S. F.

PAA KRYDS MED »KAMPHANEN«

(Fortsat)

Han gik hen til Styrmanden med Baadsmanden i Hælene. »Saa holder vi ned paa hende, Clausen. — Hecht varskoer. Klar med Baadshager og Entredræg — og Bunke-aaren paa Styrbords Laaring. Saa lidt Støj som muligt!«

Styrmanden sundede sig lidt, trak Vejret dybt og gik saa i Lag med Værket. Espen Jensen var rundt til hver Mand og gav Instrukser. I samme Øjeblik han raabte: »Paa den, Gutter!« skulde Gasterne paa nær Styrmanden, Jens og to af de ældste af Folkene entre ombord i Engelskmanden og gore deres Skyldighed for Fædrelandet, Rherderne — og sig selv.

Ingen Skydning, Manne, om I kan klare jer uden det. Hold jer Kæft, og lad Huggerten sige, hvad der skal siges, I entrer med, Kanonér! Grete spytter ikke idag før jeg kommanderer!«

»Vel, Kaptajn«, sagde Kanon-Hansen, men kunde dog ikke dy sig for at mumle til Latinerkarl: »Et godt Skud er dog sandt for alle hvide Engle mere værd end alle atten Mand. Se nu at komme op over Rælingen som en Bombe, Underkanonér! Det er naar man hænger paa Skibssiden, at man faar de tyvebrændte Hovedsaar. Gør ligesom jeg og faa Sejlmageren til at gi' Dig nogle Strimer gammel Sejldug at lægge dobbelt under Huen og paa Skuldrene under Kavajen. Det tager godt af. Og saa gaa bare paa, min snuttede Dreng. Den, som tøver faar Huggene; bedre være den, som slaar.«

Kanonéren var hed i sit røde Hoved og gav uafbrudt Folkene sine gode Raad.

Jens frygtede kun én eneste Ting: — at han skulde blive sendt ned til »Skatkammeret«, men Hecht kom ham flere Gange forbi uden at sige noget til ham. Han havde allerede ventet at slippe helt ubemærket, da Faderen tog ham i Armen. »Du maa med, min Dreng. Hold Dig til Baadsmanden og klar Dig som Du bedst kan. Gud være med Dig, min Søn.«

Stemmen lød dæmpet og alvorlig gennem Mørket, og Jens kom i lidt mut Stemning. Han stod lidt alene, men

kunde saa dog ikke dy sig for at tage Huggerten i Haanden og føle en ubændig Trang til at svinge den.

Baadsmanden dukkede op ved Siden af ham. »Hvad vil Bæstet nu hitte paa«, tænkte Jens og saa vredt paa Kæmpen.

»Naa, lille Kadet! Vil han ned til Skatkammeret?«

»Nej, jeg vil ikke«, sagde Drengen højt og fast.

»Hold Bøtte, Hanekylling«, brummede en af Folkene.

»Knægten ødelægger os det hele.«

»Kaptajnen vil ha', at Du skal sidde ned bag Rælingen til Entringen begynder...«, hviskede Hecht saa dæmpet, han formaaede.

»Jamen, det vil jeg ikke«, spruttede det ud af Drengen.

Baadsmanden lo med dyb, gurglende Brystlyd. »Saa kom her i Læ, Kadet«, og Hecht tog Jens i Nakken og trak ham bag sig.

»Stille derhenne«, lød det hidsigt fra Kaptajnen. Nu klar alle Mand.«

Der blev virkelig stille og tyst. Man kunde høre Søen klukke om Stævnen.

»Ser hende tæt paa Bagbords Bov«, hviskede Kaptajnen.

»Bunke-aaren ud. Sæt en Klud under. — Aaren blev stukket ud, og et Pjask i Vandet kunde ikke undgaaes.

»For Helvede, Skomager, — sover Du!

Netop nu dukkede et stort Skib tydeligt ud af Mørket en halv Snes Alen fra Skonnerten. Ikke et Praj, ikke en menneskelig Stemme lød derfra, kun den besynderlige knagende, knirkende, sukkende Lyd, som altid følger et Skib i Søen.

»Kamphanens« Folk stod klar med deres Vaaben og Entrebiler.

Skonnertens Bovspryd skurede hen ad Barkens Side og knagede og højedes, saa det var ved at sprænges. I samme Nu viste en Klynge Hoveder og Skuldre sig over Barkens høje Ræling; der saas et skarpt Glimt, og et Geværskud smældede af!

»Paa den, Gutter«, raabte Espen Jensen. »Kast Entredrægene over dér, — og brænd Geværerne af Folkens og lad...«

Resten druknede i Skrald og Raab. Fra Barken faldt en fem-seks Geværskud, og Hecht og »Musketererne« skød løs. Forude paa Skonnerten lød et Skrig, og en Mand svingede rundt, ravede omkring sig og styrtede i Dækket. Oppe fra Barkens Dæk skingrede Hyl og hæse Hurraer. Drægene blev slynget over, men fra Barken sattes der Stager og Baadshager imod Skonnertens Vant og Spryd.

Forude stod Kanoneren og fyrede sine Pistoler af, spruttende omkring sig med Eder og Grovheder. Barberfrands stod i Læ bag Masten og sendte et Par velrettede Skud op i den sorte, fjendtlige Klynge.

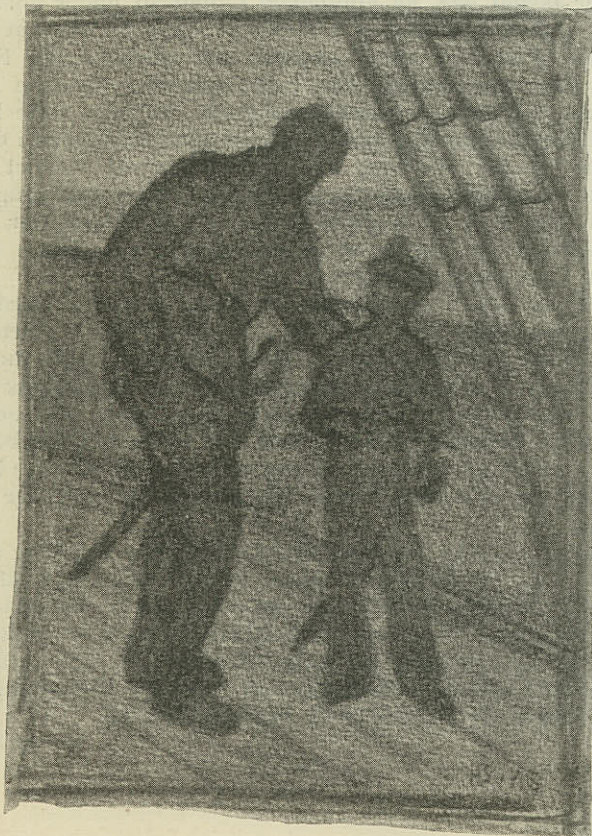
»Op i Rigningen, Rasmus«, brølede Hecht til Haltefanden.

»Følg efter Rasmus«, skraalede han i Øret paa Jan Amager.

»Fem Rigsdaler til første Mand ombord«, raabte Kaptajnen af sine Lungers fulde Kraft. Han stod paa Hyttens Tag og skød sine Pistoler af. Forude forsøgte et Par Mand at entre op, men midtskibs og agter var der endnu et Par Alens Mellemlum mellem Skonnerten og Barken.

Haltefanden klatrede som en væver Abe op ad det læ Vant, fulgt af den forbavsede Jan, der blindt fulgte Baadsmandens Ordre. Op paa Storraaen. Og nu forstod Jan! Raaen ragede ind over Barkens Dæk. Rasmus Tingsted firede sig ned og faldt med et Brag ned paa Hytten. Han satte i et skingrende, djævelsk Hyl, skød sin Pistol af ned i Matrosernes Flok og trak Huggerten. Jan fulgte efter og skraalede til af Hjærtens Lyst, idet han plnmpede ned paa Hytten. Han tumlede ud over Kanten og trillede med dragen Huggert ned mellem Englænderne.

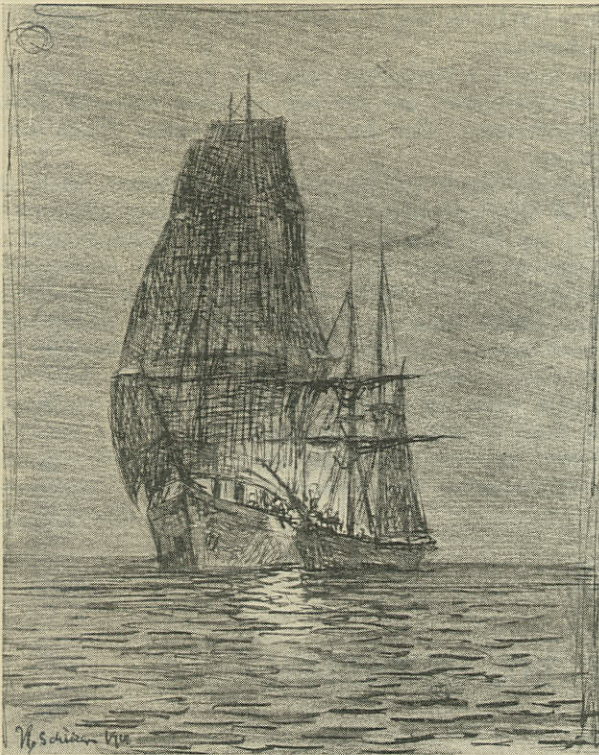
Forude huggede Kanoneren, Latinerkarl og Skraa-Søren Entrebilerne i Skibssiden og entrede op i god, gammel-

Tegning af Henning Schiøler.

dags Bersærker gang, medens de, der stod tilbage, skød efter de sorte Skikkelser paa Barken. Agter pressede Sejlmageren og nogle Folk Storbommen over mod Engelskmanden for at komme over den Vej.

»Hæng i, Gutter!« raabte Espen Jensen lystigt og entrede op i det luv Vant for at springe over. Idet han satte af,

Tegning af Henning Schiøler.

blev han ramt af en Kugle i Laaret og en Baadshage i Brystet, styrtede forover og plaskede med et Brøl ned i Søen mellem Skibene.

Jens, der var blevet forvirret i Tummelen og saa temmelig paa Maa og Faa havde sendt Indholdet af sine Pistoler over i Retning af Fjenden, saa' Faderen falde, men fik ikke Tid til at føle noget derved. Han mærkede et voldsomt Dunk i Ryggen og hørte Baadsmændens Raab i Øret: »Spring agter med et Reb, min Dreng. — Kast det ud, — gør Enden fast!« Og han saa' Kæmpen kaste Geværet op mod Englænderne som et Lyn, — saa' ham springe over Rælingen og hørte Plasket i Søen.

Uden at ændse Larmen omkring sig, stadig uden at tænke eller føle det ringeste, sprang Jens agter, fik fat i en Trosse og slyngede Enden ret agter ud i Søen. Med Resten af Trossen løb han fire-fem Gange rundt om Stormasten og holdt saa fast af alle Livsens Kræfter. Paa en pludselig Indskydelse spændte han med den ene Haand sin Bukserem af, slog den om Trossen og Masten og trak til. Hurra! Det passede lige til det yderste Hul. Saa sprang han agter, hvor Jollen hang i Daviderne, filede med sin Tollekniv Rebene over ved den ene Davide, saa Baadens Agterende med et Spjæt faldt ned. Den naaede nogle faa Tommer ned i Vandet.

»Ohoj, ohoj!« skingrede han med sin klare Drengestemme, lænet ud over Daviden. »Ohoj, her agter«.

Der fulgte nogle angstfulde Øjeblikke. Var de to knust mellem Skibssiderne, der nu laa tæt sammen, — druknede, eller drevet ud i Søen.

Da saa' han, bævende af Fryd, to Havmands-Kroppe, omgivne af Plask og Skum, langsomt nærme sig Agterstavnen. »Ohoj! Ved Baaden«, jublede han. »Trossen klar ret ved!« Et Sekund efter havde en fast Næve fat i Jollen. Jens vendte sig og saa Styrmand Clausen staa midtskibs. Han løb hen til ham og trak ham med agter. Da havde Baadsmændens stærke Arme allerede fat i Jollens agterste Siddebræt. Clausen vaagnede til Liv og ændrede ned.

Trossens Ende blev slaet om Kaptajnen. Styrmanden kom først op igen, og han og Jens hev til, læggende alle Legems- og Sjæls-Kræfter i Draget. Baadsmændene klatrede, glinsende af Vand, op ad Jollens Sæder og skød bag paa.

Det gik. Kaptajnen blev langet indenbords og kunde nu selv tage en Haand med. Han blev sat paa Dækket med Ryggen mod Stormasten.

Hecht havde faaet Blodet i Kog. Han rev Pistolerne op af Clausens Bælte, snappede hans Huggert og løb forud, entrede op i Engelskmanden og slog løs i den kæmpende Klynge ved Hytten som en rasende. Baade Ven og Fjende flyttede sig for Giganten, som han travede frem, raabende som en Vildmand.

Jens sprang ned i Kahytten, greb i Hjørneskabet efter Romflasken og løb op til Faderen, der svælgede en Slurk i sig.

»Er Drægene faste«, raabte Espen Jensen til Styrmanden, som var bleven staaende i Nærheden af ham.

»Faste, Kaptajn.«

»Skrub saa i en Helvedes Fart ombord i Barken, Din lede, skvattede Køter. Driv dem ned og luk Lugerne over Mandskabet. Stryg alle Sejl i en Hast, eller jeg skal skyde Dig ned . . .«

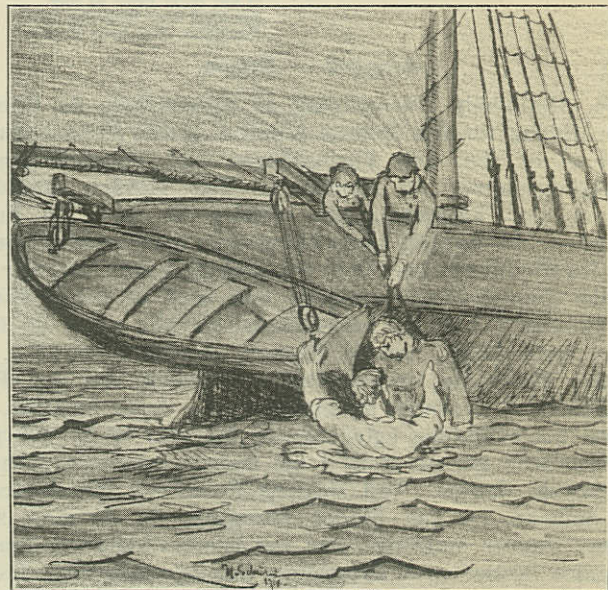
Det var den Tak, Clausen fik for Haandsrækningen. Styrmanden løb forud, entredre over paa Barken, hvor Tummelen dog nu var stilnet af. Espen Jensen tog endnu et Par Slurke af sin Liv-Medicin, smøgede Benklæderne ned over Knæet og lod Jens knytte sin Halsklud fast om Laaret, dér, hvor Blodet piblede ud.

Under alt dette havde Jens været ved at tabe Bukserne. Han saa' nu sit Snit til at bjærge sin Rem og bringe sin Takkelage i Orden.

De to Matroser, der var blevet paa Skonnerten, hev ind paa Drægene, og de to Skibe laa snart Side om Side, Planke ved Planke.

»Hit, Skomager og Niels! Jeg vil over paa Barken,« raabte Espen Jensen.

Ombord i Engelskmanden var Kampen endt. De, der endnu var paa Benene af dens Besætning, var drevet ned og Lugerne lagt over dem. Baadsmændene og et Par af Musketererne trampede op og ned med ladte Pistoler i Hænderne, rede til at skyde enhver ned, som vovede at stikke Hovedet frem. Paa Clausens spagfærdige Anvisninger

Tegning af Henning Schiøler.

rungede Kanonerens og Sejlmagerens Ordre fra for til agter, pyntede med saftige Eder og lystige Tilraab.

Et Par Mand slæbte Kaptajn Jensen op paa Barkens Skanse, og dér kaldte han Styrmanden og Underofficererne til sig. De fik Ordre til at holde inde med deres kraftige Udgydelser. Enhver Støj skulde undgaas, og naar alle

Sejl var strøget, skulde Kanonerne have nyt Fængkrudt og hver Mand være klar med Skydevaabnene ladte, fordelte langs Rælingen af Barken og Skonnerten for det Tilfælde, at Orlogsmændenes Baade var ude. Kokken og Jens fik Instruks om at fordele Brød, Pølse og Brændevin i smaa Rationer til Folkene.

Til Glæde for hver Mand ombord lød der stadig Kanon-skud i Nord-Nord-vestlig Retning, og man kunde endnu imellemstunder se Raketter gaa tilvejs i lang Afstand. Vinden var støt Nordvest, og Strømmen vestlig. Alt tegnede godt.

Espen Jensen sendte Sønnen over i Skonnerten for at faa at vide, hvem der var blevet saaret i første Omgang, og han kom tilbage og fortalte, at »Knolden« laa nede i sin Køje og jamrede sig; han havde faaet et Skud i Hoften. Nær ved Espen Jensen laa og sad otte Mand paa Dækket, mer eller mindre saarede, og forude ved Fokkemasten laa to døde Englændere, dækkede med et Sejl.

Blandt de otte var tre af »Kamphanens« Folk. Tømmermanden havde faaet et Skud i Halsen; han var værst medtaget. Skraa-Søren havde et slemt Hug over Skulderen, og Rasmus Tingsted havde brækket et Ben — og tilmed »det lange og gode«, som Jens rapporterede. De saarede blev forbundet af Barberfrands, der saa bleg og elendig ud og selv havde faaet en Tot Haar med tilhørende Hoved-

hud hugget af den venstre Side af Hovedet, ligesom ogsaa det venstre Øre var blodigt og næsten afrevet.

De Par Timer, der endnu var til Daggry, slæbte sig evindeligt langsomt hen, men da det endelig lysnede, var det til Gengæld et ret lysteligt Syn, Dagen havde at forevise. Barken og Skonnerten var drevet langt Vester paa, og Konvojen laa Nord-Nord-Øst i, omtrent udfor Skanør, stadig arbejdende sig for fulde Sejl op imod Sundet, mod Flinterenden.

Man kunde i Kikkerten agterst i Konvojen se nogle armerede Chalupper, der for Sejl og Aarer søgte at indhente Orlogsmændene. Der havde altsaa været Baade ude fra Fregatten!

Dagslyset havde ganske vist andet at afsløre. Over Halvdelen af »Kamphanens« Folk havde slemme Riffter og Skavanker, og Styrmanden maatte bistaa Barberfrands med Bandager og Plastre. Der blev Brug nok for Medicinkassen. Fynbo-Niels havde faaet en Dravat i Hovedet. Kanon-Hansen mødte med en Flænge over højre Haand og Latinerkarl med en blodig, ophovnet Pande. Kokken havde været med i »Mele'en« og kunde fremvise flere Riffter. Eskildsen søgte at skjule, at han — uvist hvorledes — havde faaet et Stik af en Huggert eller Kniv i sin Bagdel, og Hecht saa slemt forreven ud, men vægrede sig ved at lade sig forbinde. Han vadskede sig blot. (Fortsættes)

KAY LARSEN

FRA VALKYRIENS TOGT TIL ØSTASIEN

1899—1900

PAA TOGT MED »VALKYRIEN«

(Fortsat)

Uddrag af en Dagbog
ført om Bord af
»457«

(Meddelt ved H. Hjorth).

Selv om paa den store Færd
vi har festet fjærn og nær,
lige klart vort Maal dog staar:
Danmarks Ære, hvor vi gaar.

Bangkok — Saigon.

¹⁸/₁. Almindelig Udsmykning af Agterskibet, da Chefen giver Middag for den franske Admiral og alle Skibscheferne. Flere af os sled hele Formiddagen med Afskrivningen af Musikprogrammer og Menukort. Ved Totiden afholdtes der en stor Kaproning paa Floden til Ære for Prins Valdemar. En mægtig Skare Mennesker overværede Løbene, dels fra Flodbredderne, dels fra utallige Baade, hvorfor de franske Dampbarkasser døjede nok med at holde Banen fri. Løbene var meget interessante; navnlig vaktede de Indfødte, hvis lange, smalle Kanoer, dreves frem af 3. 46 kraftige Roerkarle, megen Opmærksomhed ved den Fart og Sikkerhed hvormed de manøvrerede deres Fartøjer.

Den store Middag agter varede fra seks til ti, hvorpaa alle Gæsterne gik om Bord i det franske Admiralskib hvor der skulde danses. Ved Mørkets Frembrud illumineredes alle Skibene, og paa Floden bevægede sig de mest sælsomme Uhyrer omkring. Der var baade Chimærer, Drager og andre Bestier med flammende Gab og røgspyndende Næseboer, altsammen Udslag af Franskmændenes Opfindsomhed. Senere gled en Pram forbi med det franske Vaaben i et aabent Telt, belyst af Tusinder af Lamper, og inde i Land knejste et mægtigt Anker foran en kinesisk Pavilion, begge Dele straalende af Lys i alle Regnbuens Farver. Denne prægtige Fest, hvis glimrende Overdaadighed og barokke Ideer stærkt mindede om Æventyret i »Tusind og en Nat«, sluttede med et pragtfuld Fyrværkeri.

¹⁹/₁. Næste Morgen lettede vi ved Syvtiden og forlod Saigon, ledsaget af den samme franske Krydsers, der havde fulgt os op til Byen. Ved Middagstid ankrede vi i Flodmundingen, Lodsens gik fra Borde, og efter at have bjerget alle vore Sølsejl, lettede vi igen og gik til Søs mod en stiv østlig Kuling, med Kurs for Hongkong.

Stolt vajer gamle Dannebrog
i Østens fjerne Egne.
»Valkyrien's« smukke, hvide Skrog,
er kendt snart alle Vegne.

5

Hongkong — Fooschow — Shanghai.

²⁰/₁ 1900. Vort Besøg i Saigon løb ikke af uden Efter-smæk, idet adskillige af Folkene var kommen fulde om Bord, og nu fik deres Straf forkyndt: Nægtelse af Landlov i Hongkong, og i Tilgift en Tordentale af Chefen, der var meget vred over deres Opførsel.

²¹/₁. Søndag med Parade og Gudstjeneste. Efter Middag gjorde jeg et hæderligt Forsøg paa at skrive Brev, men Sønnen overmandede mig, saa at det ikke blev til noget med Skriveriet den Gang. Foredrag af Løjtnant Nielsen om Kina. Ved Aftentid Omklædning i det blaa Tøj, da Vejret er køligt.

²³/₁. Paa Morgenvagten fik vi et Fyr i Sigte om Bagbord. Det var den portugisiske Ø Macao. Op paa Formiddagen styrede vi ind imellem en Mængde høje, nøgne Klippøer, fik Lods om Bord fra en lille, kinesisk Fiskerbaad i hvilken Konen sad til Rors med et lille Barn fastbundet paa Ryggen, og lidt over Middag faldt vort Anker i Hongkong. Denne berømte By ligger paa en Ø, skillt fra Fastlandet ved et smalt Stræde, udenfor hvilket adskillige Smaaøer danner naturlige Bølgebrydere, saaledes at der fremkommer en udmærket rummelig og sikker Havn. Denne glimrende beliggende Plads, der er stærkt befæstet, er selvfølgelig en Frihavn, og den aarlige Trafik er derfor ganske uhyre. Der laa en Mængde Orlogsskibe af alle Nationer; af engelske ikke mindre end femten. Vor

Salut for Flaget besvaredes fra et af Forterne, og lidt efter kom den engelske Admiral og den danske Konsul om Bord, begge under den behørigte Salut. Her hersker et vældigt Røre i Havnen. Dampere kommer og gaar hele Dagen og Skibet er omringet af Kadrejere i Snesevis, men Adgangen var foreløbig strengt forbudt; først ved Femtiden fik de Lov at komme om Bord, og Handelen gik strygende, da alle gærne vilde have lidt ekstra til Aftensmaden.

^{24/1.} Det er køligt her om Natten, kun c. 12°; det er vi jo ikke vant til og alle er glade for det blaa Tøj. Til Styrtebadet om Morgenen tynder det ogsaa svært ud, men jeg vil dog forsøge at blive ved, da jeg tror det er godt at hærde sig. ØK's »Cathay« ligger her og Direktør Andersen samt Skibets Fører, Kaptajn Andersen med Frue aflagde et Besøg hos os. En Del af Officererne tog op til Canton med Damp. Det kolde blæsende Vejr gjorde det til en hel Nydelse at komme i Køjen.

^{25/1.} Kulfyldningen begyndte straks fra Morgenstunden og igen fik vi Skibet svinet til fra for til agter. Det er næsten til at fortvivle over. Ved Totiden slap mit Skifte dog i Land, og i Selskab med flere andre kørte jeg straks til Vejrs med Bjerghanen for at nyde Udsigten. Byen ligger nemlig ved Foden af en Række stejle, c. 1200 Fod, høje Klipper, hvis Toppe vi naaede med den lille, men snildt og praktisk anlagte Bane hvor Vognene, ved Hjælp af et svært Kabel, farer op og ned ad Bjergets stejle Sider hele Dagen. Saa stejl en Køretur har jeg aldrig før gjort, Vognen stod bogstavelig talt paa Enden, og vore kinesiske Medrejsende morede sig over os, da vi uvilkaarlig klamrede os fast til Sædernes Rygstød. Endelig naaede vi Toppen, og nød længe den storslaaede Udsigt over Byen, Rheden og hele det omgivende Farvand med dets mange maleriske Øer. Skibene mindede, fra denne Højde, om Legetøjsbaade, og kun med Besvær fandt vi vor egen lille Krydser. Omsider gjorde en svær Skybanke, ledsaget af en isnende Vind, Ende paa Udsigten, og i Løb gik det igen nedad til Stationen. Her tog en af vore Assistenters Plade af os, siddende i kinesiske Bærestole, hvorpaa vi atter susede ned med Banen. Hongkong er en smuk By med lige og brede Gader, mange smukke Bygninger og flotte Butikker. Heste findes ikke, alle lader sig befordre i Bærestole eller i de bekendte, lette tohjulede Vogne, for hvilke Kineserne selv er Trækdyr. Vi gjorde forskellige Indkøb og sluttede Dagen med en solid Aftensmad i et kinesisk Spisehus, hvor hele Herligheden: Skinke og Spejlæg, Bøf, Gemyse, Fisk, Øl og The kun kostede 30 Cent. Vi gjorde Forsøg paa at spise med to smaa Pinde ligesom Kineserne, men opgav det snart for den mere tilvante Kniv og Gaffel.

^{27/1.} Almindelig Flagning paa Grund af den tyske Kejsers Fødselsdag. Vi fylder Vand i Dag, og paa Siden ligger der to store Djunker med Proviant, saa vi har nok at gøre. Kl. tolv drønedes Saluten, 27 Skud, fra alle Skibene, og hele Rheden stod i Røg og Damp. Mange Kadrejere om Bord, og Handelen gaar livligt. Dog tror jeg nok, man skal vogte sig, thi Kineserne betænker sig ikke paa at be- drage os, blot de mener, der er Udsigt til at slippe godt fra det. For første Gang i lang Tid fik vi Punch, uvist af hvilken Grund, men det smagte godt. Under Saluten om Bord i den amerikanske Krydser »Marietta« skete der i Dag

et beklageligt Uheld, idet et Skud gik bag ud, dræbte en Mand og saarede seks mere eller mindre.

^{28/1.} Et af vore Fartøjer drev bort i Nat, og i Morges kom Østerrigerne med det. Jeg tænker, der vanker til Skildvagterne. Dronningens Kvarter fik Landlov til Kl. seks, men uden Forstrækning,¹⁷ hvorfor de fleste foretrak at blive om Bord, da der, uden Penge, intet er at gøre i Land. Vi fik Besøg af en Mængde Danske, tjenestgørende i de amerikanske Skibe, og da flere af dem havde deltaget i Krigen paa Cuba og Filippinerne, fik vi adskillige gode Historier at høre. De Danske er jo velsete i den amerikanske Marine, og disse her saa da ogsaa ud til at være lutter raske Folk.

^{29/1.} Desværre er der nu død to til af de tilskadekomne Folk i »Marietta«. Da Begravelsen finder Sted i Morgen, sendte vi i Dagens Løb en Deputation om Bord for at af- levere en smuk Krans fra »Valkyriens« Besætning. Land- lov fra Kl. et, og da jeg havde lidt Mønt, gjorde vi Byen til Vogns, og endte med at indtage en fortræffelig Middag.

^{30/1.} Vejret er bedre nu, og alle er i Gang med at male. Bjørnen døde i Dag. Almindelig Sorg, da vi ofte har haft Morskab af den. Vi fik Ærter og Flæsk til Middag, men da Flæsket, vistnok amerikansk, var mindre godt, klagede vi ved en Deputation, og efter en meget indgaaende Under- søgelse blev Flæsket kasseret og sendt i Land igen.

^{1/2.} »Valkyrien« skinner nu som aldrig før, og ikke uden Grund er vi hel stolte af vort Malerarbejde. Chefen skal have stor Middag i Aften for Guvernøren og en Mængde

Tegning af Premierløjtnant Riis-Carstensen.

andre høje Herrer, ialt tyve. Under mægtig Salut fra alle Skibene ankrede den store amerikanske Krydser »Brooklyn« tæt ved os med Admiralsflag paa Toppen. Den besvarede Saluterne, og højste samtidig vedkommende Nations Flag, kun ikke Dannebrog. Lidte spændte diskuterede vi, hvad Meningen var, men omsider gik det danske Flag til Vejrs, og vi fik hvad der tilkom os. Musikken spillede paa Dækket under Middagen agter, og vi benyttede Lejligheden til at faa os en Svingom inden Køjetid.

(Fortsættes).

KAN DU HUSKE?

SMAAERINDRINGER FRA EN TJENESTETID PAA »LYNETTEN«

Nörd for Refshaleøen ligger det lille Søbatteri »Lynetten«. Hvilken Københavner har ikke ofte fra Langelinie ladet Blikket glide hen over denne lille grønne Høj uden at tænke over, hvad den i Grunden er.

Som Barn har jeg ofte set Højen med Signalmasten uden at ane, at dette Sted en Gang skulde blive Opholdssted for mig selv, og endda et Opholdssted, som jeg med Glæde vil mindes hele mit Liv, skønt det kun var som værnepligtig

jeg kom til at leve der. Naar jeg senere fra Langelinie har set »Lynetten«, er der saa mange smaa Episoder, der dukker op i min Erindring, og det er et Par af disse, jeg her vil fortælle.

Hans Kongelige Højhed Prins Valdemar var i Aaret 1909 Chef for »Den flydende Defension paa Københavns Rhed«, og havde som saadan med sin Stab Ophold paa »Lynetten« under Flaadens Defensionsøvelser, der det Aar fandt Sted i August—September Maaned. Jeg havde den Gang i c. 5 Maaneder gjort Tjeneste som Ordonnans ved Defensionen, der havde Kontor i Vildandegade i Nyboder, hvilken Tjeneste var særdeles nem og behagelig, men dog ikke tilfredsstillende mine Ønsker om en Tjeneste ved Søværnet; thi Arbejdet her var almindeligt Kontorarbejde, og bød som saadant ikke paa nogen egentlig Forandring fra Arbejdet i mit civile Liv, naar lige undtages Nætterne, der tilbragtes i Vagtskibet »Sjælland«, som den Gang var Kærneskib for det Mandskab, der gjorde Tjeneste paa Orlogsværftet, hvortil vi Ordonnanser ogsaa medregnedes. Det er saaledes forstaaeligt, at et Ophold paa »Lynetten« stod for mig som en Begivenhed, der vilde lade mig mærke nogle af Tjenestens Stabadser og blive Kærnen i mine Tjenesteerindringer.

At Prins Valdemar var Defensionschef, er vel ogsaa nok den væsentligste Grund til, at der kastedes et specielt Skær over denne Tid af min Tjeneste.

Paa »Lynetten« fandtes 2 »Døckerske« Telte, som under Øvelserne tjente som Opholdssted for Admiralen med Stab. Det ene Telt benyttedes som Bolig for Chefen, Stabschefen, Adjutanten og som Kontor for Defensionen, medens det andet Telt var Køkkentelt samt ydede Soverum for det Mandskab, som gjorde Tjeneste ved Staben.

Da Admiralen medførte en privat Hushovmester og en Kok, var Besætningen i dette Telt 5 Mand ialt, idet der foruden de nævnte 2 civile boede Admirals Opasser, en Koksmath, hvilket som bekendt er en værnepligtig, der hjælper — eller burde hjælpe — Kokken, samt undertegnede, der var Defensionens Ordonnans og Oppasser for Stabschefen.

Ombord i Vagtskibet »Sjælland« sov de værnepligtige i Køjer, der var anbragt mellem 2 Kroge under Dækket, og da Besætningen var stor, blev det modsatte Tilfælde med den Plads, hver Mand havde til Raadighed, saa den første Behagelighed, man mærkede paa »Lynetten«, var, at man fik eget »Lukaf«, idet hver Mand i Køkkenteltet fik sit eget Rum — omend kun meget lille — med fast Trækøje samt med et Bord. Disse Behageligheder synes vel en Privatmand ret primitive, men for en værnepligtig Marinesoldat skaber de et helt Eldorado, hvad enhver, der har været værnepligtig i Flaaden, vil sande.

»Lynetten«s øvrige Befolkning bestod af ca. 50 værnepligtige, samt de nødvendige Befalingsmænd, der alle var indkvarterede i den gamle Panserskonvert, det senere Torpedoskib, »Esbern Snare«, der gjorde Tjeneste som Depotskib. Foruden denne Veteran fra vor sidste Krig havde de under Defensionen hørende Torpedo- og Patrouillebaade samt en Kanonbaad Station i Lynettehavnen, saa man kan forstaa, at denne lille Ø ikke var øde i den Tid, jeg her omtaler.

Livet herude formede sig som en hel Ferie for os tre værnepligtige i Teltene, idet vi intet havde med Arbejdet i Depotskibet at gøre, og heller ikke »skaffede« sammen med de derværende menige, da Admiralen velvilligst gav Tilladelse til, at vi fik Kosten fra hans Husholdning. Min Tjeneste som Ordonnans var ogsaa nem, da den hovedsagelig bestod i at sejle mellem »Lynetten« og Land, for at besørge de Breve, som Defensionen afsendte, hvilke ikke var mange, da der benyttedes saavel Telefon som Telegraf. Dagen kom derfor til at gaa med at være Oppasser for Stabschefen, Kommandør P. A. Grove, og en behageligere Tjeneste end den, som denne elskværdige Officer fordrede af sin Oppasser, kan man ikke forlange.

Naar Værelserne var gjort i Orden om Morgenen, var

der saa godt som intet mere for mig at gøre, og Dagen havde jeg saaledes til min egen Raadighed, naar undtages Stabens Spisetider, hvor jeg maatte hjælpe med Serveringen. Admiralen, Stabschefen, Adjutanten og som Regel H. K. H. Prins Georg af Grækenland, der var Admirals Gæst om Dagen, spiste sammen, og disse Maaltider foregik altid under de mest behagelige Former, ja, selv til os menige henvendte Admiralen sig ofte, og der kunde forekomme mange ret morsomme Episoder.

Jeg husker saaledes, at Admirals Oppasser ved en Middag, hvor der bl. a. serveredes en Omelet, kom til at hælde Fadet med Omeletten, da han bød Admiralen af denne, og at Omeletten ved denne Bevægelse gled af Fadet, og anbragte sig som en stor Dekoration paa højre Side af H. K. H. Prins Valdemars Bryst, hvilket vakte stor Munterhed, da Admiralen, langt fra at blive vred, spurgte Oppasseren, om han ikke vidste, at Dekorationer altid anbragtes paa Brystets venstre Side. Samme Oppasser opnaede forresten senere, under Servering ved en anden Middag, at faa anbragt endnu noget Middagsmad paa Admirals Bryst, men denne Gang paa venstre Side. — Irettesættelsen havde hjulpet.

Efter Middagen skulde vi to Oppassere vaske det ved Bordet benyttede Porcelæn af — vi skulde da mærke, vi var Sømand — men da der blev spillet Fodbold inde paa »Lynetten« af Depotskibets Besætning, var det jo forstaaeligt, at vi hellere vilde være med der end staa og rode i en Opvaskebalje, hvorfor Opvasken ofte kom til at vente nogen Tid, ja en Gang var der endog ikke vadsket op efter Middagen, da vi naaede Tetid, hvilket da ogsaa forskaffede os en velfortjent Irettesættelse af Admiralen, som sagde, at han satte umaadelig stor Pris paa Fodbold, men at han ogsaa godt kunde lide at Servicet blev vasket op efter Middagen.

Om Natten blev der ofte afholdt Øvelser med Torpedobaadene, og jeg fulgte da med Admiralen i min Egenskab af Ordonnans. Jeg blev ved saadanne Lejligheder bevæbnet med en Natkikkert, og fik Ordre til at meddele, naar jeg observerede Lyskuglesignaler el. a.

Vi var rundt omkring i Sundet, og en Nat var vi paa Middelgrundsfort, hvor Officererne indtog et Maaltid Mad, bestaaende af noget Smørrebrød, som Admirals Kok havde faaet Ordre til at smøre, og som jeg nu maatte pakke ud og servere for Admiralen og Staben.

Dette Maaltid blev indtaget i et af de Lokaler paa Fortet, der var stillet til Marinens Disposition, og det berigede mig med en Erindring, som jeg aldrig vil glemme.

Der var kun 12 Stykker Smørrebrød, og disse skulde fordeles mellem de tre Officerer, der sikkert hver især var meget sultne efter Aftenens Øvelser, saa at 4 Stykker Smørrebrød til hver neppe var for meget, men ikke desmindre tilbød Admiralen at afstaa et Stykke til mig, der ingen Mad havde faaet med, hvilket Eksempel straks blev fulgt af saavel Stabschefen som Adjutanten.

Jeg mindes altid dette natlige Maaltid paa Middelgrundsfort, thi at jeg var meget sulten, husker jeg, og dette har selvfølgelig været medvirkende til at skabe den Glæde, jeg følte over det Hensyn, der blev taget til mig, endskønt jeg kun var menig. Jeg har anført dette Eksempel, fordi jeg mener, det er endnu et Bevis paa den Elskværdighed og Hensynsfuldhed, der altid har kendetegnet Marinens Officerer.

De 30 Dage paa »Lynetten« var rige paa saadanne smaa Episoder, og ikke mindst paa Lørdagene, paa hvilke Admiralen gav Middag for Skibsofficererne m. fl. Paa disse Dage kom da altid Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Marie ud med Blomster og Frugt, og Prinsessen gik selv og ordnede Blomsterne paa Bordet, hvilket Arbejde Oppasseren og jeg hjalp til med.

Man havde da Lejlighed til at bemærke Prinsessens joviale Sindelag, og man forstod, at hun var i Stand til at skabe sig den Popularitet, der senere skabte hende et Minde hos det danske Folk, et Minde, der ikke vil uddø, saa længe nogen af os, der har kendt hende, lever.